

9 februari 2006

Verwacht geen lieve woordjes van de moslimexecutieve.

De moslimwereld is in rep en roer over de omstreden Deense cartoons, moslims wereldwijd zijn diep geraakt door het beledigen van hun symbool bij uitstek, de profeet Mohammed. Yyllands-Posten zal nooit gedacht hebben dat een dergelijk onbezonnen actie, zoveel protest en schade aan Deense belangen met zich zou meebrengen. Europese krantenredacteurs hebben de mond en de pen vol, van de absolute vrijheid van meningsuiting als hoeksteen van onze westerse democratie.

Extreem rechtse politieke partijen en religieuze extremisten zijn er als de kippen bij om te claimen dat zij gelijk hadden, wanneer zij op het feit wezen dat Islam en het Westen niet compatibel zouden zijn.

Maar waarover gaat het nu exact? Is onze vrijheid van meningsuiting echt op de helling zoals sommigen beweren? Hoe komt het dat de moslimwereld zo massaal en fel reageert, er zijn toch in het verleden ook prenten gemaakt over de profeet?

Allemaal vragen waar menige opiniemakers en journalisten zich vragen over stellen de laatste twee weken, en waarbij je als lezer ongetwijfeld overspoeld wordt door verschillende uiteenlopende analyses en meningen van zogezegde islamkenners, arabisten en filosofen.

Zelfs de moslimexecutieve moest het ontgelden, het persbericht dat wij de wereld hebben ingestuurd zou te extreem zijn. Wat verwacht men dan van het hoogste orgaan van de moslims in België? Dat wij een politiek correct instrument zouden zijn dat enkel lieve woordjes gebruikt, telkens wanneer de moslims voor de zoveelste keer in één adem met terrorisme worden vernoemd en offensief beledigd worden in hun meest intieme en religieuze gevoelens?

Belgische moslims veroordelen uiteraard het geweld. Het is onbegrijpelijk dat men het in Vlaanderen nog niet door heeft. Heel deze heisa geeft de indruk dat de moslims met niets kunnen lachen, ik geef toe dat de onhandige communicatie van sommige moslims hiertoe heeft bijgedragen. Lachen met zaken in de islam kan, zolang je god, de profeten en de koran met rust laat.

De massale vreedzame protesten zijn terecht en een boycot kan een democratisch middel zijn, om een zeer sterk signaal te geven, op voorwaarde dat het wel ophoudt na een gemeende verontschuldiging van de krant en dat de beledigingen en hetze zich niet meer voordoen.

Maar geweld gebruiken en ambassades toortsen, om een regering die zich terecht niet kan verontschuldigen voor een persmisdrijf, op de knieën te dwingen, kan onder geen enkele voorwaarde goedgekeurd worden. Het verzwakt de kracht van deze massale solidariteit en druist in tegen alle islamitische principes en ethiek. Hoe kan je de islamitische waarden die de profeet Mohammed vertolkt heeft, gaan verdedigen wanneer je ze zelf flagrant overtreedt? Ik vraag onze moslimgemeenschap in België dan ook uitdrukkelijk om zich op een zeer serene manier uit te drukken, wat tot nu toe perfect gelukt is.

Wat mij enorm gecharmeerd heeft dezer dagen is de solidariteit die heel wat christelijke organisaties hebben betuigd aan de moslims. Het is een hart onder de riem, waarvoor mijn dank.

Het westen moet dit erkennen, **er is een bitsig debat in Europa aan de gang over de islam en integratie, die effectief vergelijkbaar is met de nazi retoriek in de periode net voor de jodenvervolging.** Men ziet niet meer de migrant als probleem maar wel de moslim. Bij elke sociale wantoestand bij mensen die op de één of andere manier verbonden zijn met deze religie, ziet men de verborgen hand van de islam. Kijk maar naar de rellen in Frankrijk, waar sommige media en politici het voortdurend hadden over een moslimopstand.

De vrijheid van meningsuiting is en blijft een onaantastbaar gegeven in een democratische samenleving, maar tegelijk kunnen verantwoordelijke media en beleidsmedewerkers bijdragen tot het bevorderen van dialoog en wederzijds respect.

Ook in Vlaanderen wordt dit felle debat al een geruime tijd gevoerd, gelukkig minder erg als bij onze noorderburen maar het blijft aansturen op een confrontatie tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Wat mij hierin enorm stoort is dat sommige excuus-truzen zoals een Bousakla, vanuit een persoonlijke frustratie en onmacht ten opzichte van bepaalde culturele mistoestanden, steeds de islam aanhalen om hun politieke carrière een zetje te geven. Haar recente uitspraak dat de Koran door vrouwen herschreven moet worden, is niet alleen dom maar ook totaal misplaatst en een vervorming van de waarheid wanneer het gaat over islam en de rechten van de vrouw. De vrijheid van meningsuiting kan en mag geen vrijbrief of alibi zijn voor leugenachtige en oneerbiedige boodschappen.

Moslims zullen meer dan ooit volwaardige burgers zijn in onze samenleving. Dit is een nuchtere realiteit en niet-moslims moeten hier echt aan leren wennen. Vergeet niet dat **de overgrote meerderheid van de moslims steeds bereid zijn geweest tot dialoog**, zij veroordelen alle vormen van geweld maar roepen de pers en de verschillende levensbeschouwingen ook op om aan de overlegtafel te zitten en om te tonen dat het in ons Belgen land wel degelijk anders kan.

Abdelhay Ben Abdellah

Lid van de Executieve van de Moslims van België